

jeg i faa Henseende tillod mig at udtale ved 2den Behandling, skjøndt jeg dog troer, det var temmelig gjennemgribende Eindringer ogsaa med Hensyn til Enkelthederne, idet jeg gjorde Mindretallet opmærksomt paa, at det var en meget væsentlig Feil at mene, at man ved at henlægge de egentlige Decisioners Afgørelse til Landsøver- samt Hof- og Stadsretten havde gjort Alt, hvad der skulde gøres i den Retning, hvori Mindretallet vil arbejde; jeg tillod mig at minde Mindretallet om, at der lige fra et Stiftes Begyndelse og til dets Slutning er en Række af Handlinger, der have en judicial Charakter, Spørgsmaalet, om man skal begynde Behandlingen eller ikke, hvad man skal tage ind under Voet og hvad ikke, hvilke de Interesserede ere og hvilke ikke, hvad man skal foretage ved Voets Gjenstande og hvad ikke, hvorledes man skal dele mellem de forskjellige Parter, naar den endelige Opgjørelse finder Sted — at alt dette fra Først til Sidst var judiciaire Acter. Jeg skulde troe, det var en gjennemgribende Eindring imod Lovudkastet i dets Enkeltheder; men jeg skal i Særdeleshed minde det ærede Mindretal om, at den høitærede Justitsminister i et, som det forekommer mig, meget grundigt og indholdsrigt Foredrag i den Henseende fremsatte den ene Eindring efter den anden, som Mindretallets Forslag havde stillet sig blot for. Jeg skal, som sagt, ikke paany gaae dybere ind paa Sagens Realitet; jeg antager, at der allerede ved 2den Behandling som ogsaa i de Foredrag, vi idag have hørt, er fremført saa antagelige Grunde for at følge Regjeringen og Fleertallet, at hvis man alligevel ikke vil gjøre det, saa vilde det ikke nytte, om vi diskuterede nok saa længe. Jeg antager imidlertid, at flere af de ærede Rigsdagsmænd, der ved 2den Behandling følte sig opfordrede til at følge det ærede Mindretal, dog vilde stemme anderledes idag; thi Stillingen er sandelig idag ved 3die Behandling ikke den samme, som den var ved 2den Behandling; dengang gik det bedre an at stemme med Mindretallet, men ved 3die Behandling forekommer det mig, at det vilde være i mange Maader urigtigt. Den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage) har allerede fremhævet, hvad der i saa Henseende fortjener at frem-

høves; men jeg skal dog i Særdeleshed minde om, at selv de ærede Rigsdagsmænd, der, ganske imod hvad jeg finder rigtigt, muligt maatte finde, at det Princip, hvorpaa Mindretallets Forslag hviler, er bedre end det, der fra den anden Side er foreslået, meget vel kunne stemme imod Mindretallets Udcast, som det nu foreligger, uden at fornægte deres Overbeviisning; thi fordi de finde, at dette Forslag viser hen i en Retning, hvor der bør arbeides hen, behøve de ikke at finde, at den Anvendelse af Principet, som Forslaget indeholder, og at den Gjenemførelse, der deri er forsøgt, er rigtig. De maae, efter min Overbeviisning, enten de billige Principet eller ikke, finde, at Anvendelsen og Udførelsen af det er feilagtig, uheldig og usuldbkommen, og derfor stemme Nei til Mindretallets Forslag, selv mod deres Forkjærlighed for det Princip, der ligger deri. Den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 5te Valgkreds (S. Pedersen) hittede idag ved Begyndelsen af Forhandlingerne, at han ved anden Behandling havde undladt at stemme, fordi Sagen dengang ikke laae tilstrækkelig opklaret for ham; men at han nu vilde stemme og stemme for Mindretallets Forslag, navnlig fordi han derigjennem opnaaede at blive sikret imod at faae Regjeringens Lovudkast, — som om det var et Onde at faae dette Lovudkast (Hør! hør!); en anden æret Rigsdagsmand, som nu maaskee siger: Hør! nemlig Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), har nylig sluttet sig til den samme Slags Betragtninger og har ogsaa fundet, at det var en Binding at blive fri for Regjeringens Udcast som noget Skadeligt og Farligt. Jeg har ikke hørt nogen antagelig Grund, der skulde kunne hjemle en Betragtning af den Art; den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 5te Valgkreds (S. Pedersen) nævnte aldeles ikke Noget til Begrundelse for sin Anskuelse, og den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) har vel nævnt Noget; men jeg kan ikke skjønne, at det virkelig er Noget, som kunde hjemle det Resultat, hvortil han kom. Det er forekastet som en Mangel ved Regjeringens Lovudkast, at man ikke derigjennem faaer afhjulpet den Klage, der formeentlig skal